

יום א', כ"א באלול תשס"א (9 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

"...ימים אלה מחייבים הסתכלות רחבה יותר ותזכורת מתמדת על כל מה שעברנו. מי שחי בתודעה מתמדת של ימי הגלות הארוכים של גירוש ספרד והשואה, של מציאותנו כעלה נידף בגויים בהם לא מצאנו מנוח, ושל התבוללותנו בין האומות, מביט בעין אחרת על המציאות. לא זו בלבד שהוא שואב עידוד מההשוואה האמיתית בין ימים קודמים לימים אלה, עוד הוא מסוגל אף להודות לה' יתברך ולהללו על המציאות בה אנו שרויים, שכן טובה היא לעין ערוך מימים קודמים..."
[ר' יובל שרלו: עלון "שבתון" - פר' "כי-תבוא"]
הדוגמא הבאה תזכיר לנו...

היום, **כ"א באלול**, בשנת 4949(1189), "נערך" טבח ליהודי לונדון בשעת הכרת המלך, ריצ'רד ה-I – "לב-הארי". "בריצ'רד נתמזגו כל המעלות וגם כל החסרונות של אביר נושא צלב. בשקידה יתירה התכונן למלחמה נגד צלאח א-דין בארץ הקודש וגייס בכל הארץ גדודי מתנדבים, במקצת בסיוע מסי המלחמה שגבה הנרי, קודמו של ריצ'רד, מאת היהודים. קודם שיצא לארץ הקדם הוכתר המלך החדש ברוב פאר במנזר ווסטמינסטר, וכאן התרחשה שואה נוראה על היהודים –

נאסף מסביב לבית המלך המון עצום, יושבי העיר ונושעי הצלב ממקומות אחרים, באו לברך את המלך להכתרתו. ויבואו גם היהודים הקצינים והעשירים אשר בהם להביא למלך מנחה. ויחלו רשעים לאמר: 'לא נכון שיבואו היהודים לראות בעטרה של מלך שעטרו לו כמרים וגלחים ביום שמוכתר למלך'. למלאכי היהודים לא נתנו להיכנס לבית הכניסה ורק שניים מהם הבקיעו להם דרך אל החצר. שם הכו אותם השוערים וגירשו אותם החוצה. מיד נתפשטה השמועה בעיר: 'ציווה המלך להשמיד את היהודים', ויושבי לונדון יחד עם נוסעי הצלב התנפלו על היהודים וערכו בהם טבח.

עשירי היהודים בקשו מפלט בבתי חומותיהם, אבל ההמון הבעיר את הבתים באש והרג כל מי שרצה להמלט מן השריפה. בין ההרוגים ביום ההוא נמצא הרב יעקב מאורליאן, תלמידו של ר' יעקב תם. למלך נודע כל הדבר רק בשעת המשתה (!) שלאחר ההכתרה. מיד שלח שליחים אל העיר להשקיט את העם ולמנוע אותו ממעשיו הנוראים, אבל שליחי המלך לא עצרו כח להכניע את ההמון המשתולל ובקושי גדול הצילו את נפשם ממוות. הטבח נמשך יותר מ-24 שעות...

ריצ'רד ה-I התמרמר מאד על מעשי התועבה האלה שהקדירו את חג ההכתרה. מוכן היה להעניש את האשמים כפעלם, אולם הללו כבר נתפזרו לכל רוח (נשמע מוכר...) ואי-אפשר היה להשיגם. מן המועטים שנתפסו נידונו 3 על-ידי בית-דין רק על הבערת בערה וביזה בבתי הנוצרים (!) הסמוכים לבתי יהודים. (לאין-ערוך)

[דובנוב-"דברי ימי עם עולם"]

§§§

מהכתרה להכתרה... **לקראת ראש השנה** {בימי ג' וד' בשבוע הבא}:

"באחד בתשרי ראש השנה לשנים..." [ראש השנה א' א']. רצה הקב"ה וקבע בו יום טוב של ראש השנה. אמרו: "משולה מלכות שמיים למלכות בשר ודם." מה מלכי אומות, יום הכתר שלהם באחד בתשרי היה, והיו תוקעים ומנגנים לפניהם בחלילים וחצוצרות, אף

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום א', כ"א באלול תשס"א (9 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הקב"ה ציווה להמליכו באחד בתשרי; ובמה? – בשופר, שנאמר: "יום תרועה יהיה לכם"
[במדבר כ"ט 1] {ההמשך, בע"ה, מחר} [הלכה לעם]

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)